

Basın Açıklaması

Uluslararası İşçi Bayramı İşçi Haklarının Yenildiği Gündür! Kapitalizmin Adaletsizliğini, İslam Adaletinin Yokluğunu Hatırlatmaktadır

Dünyada her yıl 1 Mayıs'ta Uluslararası İşçi Günü'nü anılmaktadır. Amerika'da işçi bayramı, işçilerin 4 Mayıs 1886'da meydana düzenledikleri ve bir ayaklanmayla sonuçlanan yürüyüşün ardından 11 kişinin hayatını kaybettiği Chicago'daki Haymarket katliamı sonrası Eylül ayının ilk Pazartesi günü kutlanmaktadır. Günleri farklı olsa da çalışma saatlerinin azaltılması, ücretlerin yükseltilmesi, insani çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve işverenlerin işçi haklarını yememesi gibi haklar ve sorunlar olarak arka planları aynıdır ve her yıl yenilenmektedir. İşçiler hala bu hakları gerçekleştirmek için mücadele etmektedirler. Doğal olarak tüm İslam ülkeleri de bugünü anma konusunda dünyayı örnek almaktadır. Her ülke, yozlaşmışlığının boyutuna göre kendi çıkarlarını gerçekleştirmek ve işçilerin haklarını savunmak için çalışmaktadır.

Bu vesileyle Ürdün Çalışma Bakanı Nadia Al Rawabdeh, 2023 yılının üçüncü çeyreğine göre Ürdün'de işsizlik oranının yaklaşık yüzde 23'e ulaştığı bir dönemde, çeşitli yerlerde çalışan Ürdünlü işçilerin İşçi Bayramını kutladı. Eski Çalışma Bakanı Yusuf El Şimali Ürdün'de yaklaşık 450 bin işsiz olduğunu vurguladı. Aslında bugüne İşçi Bayramı değil de İşsizlik Günü demek daha doğru olurdu, ama işçi bayramı içi boş ve anlamsız bir gelenektir. Müslüman ülkelerde de işsizlik benzer oranlarda seyretmektedir. IMF programlarının yol açtığı yoksulluk ve borçluluk, GSYİH'nin yüzde 114'ünü aşan seviyelere ulaşmaktadır. Kendilerini sömürgeci politikalara ipotek eden ülkeler, başarılı projeleri özelleştirdikçe kaynaklarını tüketmekte, borçları artmakta ve işsizlik yükselmektedir.

İş bulabilenlerin çalışma koşulları ise darağacında ezilmekten farksızdır. Ücretler oldukça düşüktür ve kişinin yiyecek, içecek ve barınak gibi temel ihtiyaçlarını bile neredeyse karşılayamamaktadır. İnsanların, ister kamu sektöründeki düşük eğitim standardı nedeniyle başvurduğu okullarda olsun isterse devlet üniversitelerinde olsun özel sektördeki fahiş öğrenim ücretlerinden bahsetmiyorum bile. Öyle ki bir kişi için ortalama tıp fakültesi ücreti 30.000 dinardır. Doğrudan ve dolaylı vergiler, enflasyon, yüksek enerji, gıda ve ilaç fiyatlarının yanı sıra işverenlerin ücretler ve çalışma saatleri üzerinde kontrolü söz konusudur. İşçiler işten kovulma korkusuyla bunu açıklayamamaktadır.

Müslüman ülkelerdeki mevcut rejimlerin, seküler kapitalist sistemi benimsemeleri ve İslami ekonomik sistemi dışlamaları, Batılı sömürgeci ülkelere olan siyasi bağımlılıklarının yanı sıra ekonominin kötüleşmesinin ve belanın kaynağıdır. Batı, ister işçilerle ilgili olsun isterse kriz üstüne kriz yaşayan insanların refahıyla ilgili olsun, kapitalist sistemin adaletsizliğinden bugün hala mustarıptir. Bugün vesilesiyle, kapitalist ülkelerin başkentlerinde, kapitalistlerin adaletsizliğine ve adaletsiz yasalara karşı ilk kez 1886'da dile getirilen sloganları atarak yürüyüşler düzenlemektedirler. Bu gösterilerde, kapitalist işverenlere karşı daha fazla özgürlük, daha yüksek ücretler ve işçiler için daha iyi çalışma koşulları talep edilmektedir. İşsizlik, daha fazla tasarruf etmek ve maliyetleri düşürmek için işgücünü azaltmaya çalışan faydacı kapitalist sistemin kaçınılmaz bir sonucudur. Bu sistemin istihdam yaratması ve yarattığı sorunları çözmesi beklenmemektedir.

İslam'a göre mülk edinme yollarının birinci nedeni emektir. Bu nedenle Hilafet Devleti ile tebaası arasındaki ilişki, pastoral ilişkidir. İbn Ömer RadyAllahu Anhümâ'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

الإمام رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ "İman çobandır ve güttüklerinden sorumludur" [Buhari] İnsanların işleriyle ilgilenmenin en önemli yönlerinden biri, çalışabilecek durumda olup da iş bulamayanlara iş bulmaktır. Her iş arayana iş sağlamak, hatta yaptığı işin karşılığında ona adil bir ücret vermek ve onurlu bir yaşam sürebilmesi için temel ihtiyaçlarını karşılamasını sağlamak devletin görevidir. Kişilere iş bulması İslam Devleti'ne farzdır. Eğer yoksulsa veya çalışmayacak durumda olup kendisine bakabilecek bir akrabası yoksa, İslam Devletinin

ona bakması farzdır. Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in buyurduğu gibi böyle kimsenin bakımı devlet üzerine farzdır:

مَنْ تَرَكَ مَالاً فَلِوَرَثَتِهِ، وَمَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلِإِنَانَا **“Her kim mal bırakırsa o mal kendi mirasçılara aittir. Her kim de borç bırakırsa bize aittir”** [Müttefikin aleyh] Hadisteki ifade, borç ve bakmakla yükümlü olunan kişileri kapsar. Başka bir rivayette ise şöyle geçmektedir:

مَنْ تَرَكَ مَالاً فَلِوَرَثَتِهِ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا، وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيْعًا فَلِإِنَانِي فَأَنَا مَوْلَاهُ **“Hangi mümin bir mal bırakırsa mirasçuları ona varis olsunlar. Borç veya bakıma muhtaç birini bırakmış ise, o da bana gelsin, ben onun Mevla’sıyım.”** [Müttefikin aleyh]

İslam, kapitalizmde olduğu gibi, ücretlerin en düşük yaşam standardına göre belirlenmesini kabul etmez. İslam, uluslararası standartlara göre belirlenen asgari ücreti de dikkate almaz ve ücret tespiti için bir temel olarak alınmasını da uygun bulmaz. Aksine ücret tespiti için esas alınması gereken temel, işçinin emeğinin sağladığı faydadır. İslam ayrıca işverenler ve işçiler arasındaki ilişkilerde ücretin ödenmesini geciktirmek ve ücreti ödememek gibi kapitalist uygulamaları da yasaklar. Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

أَغْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْفُهُ **“İşçinin ücretini alın teri kurumadan verin.”** Kötü çalışma koşullarını ve gerekli güvenlik standartlarının yerine getirilmemesini yasaklar. Yine kapitalist sisteme yama yapmak, adaletsizliğini gidermek ve devletin görevi olan işçi haklarını baltalamak için yaratılan sendikaların varlığını da yasaklar.

Çalışmaya gelince, Allah’ın Şeriatını yeryüzünde uygulamak ve İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmaktan daha güzel ve daha şerefli bir çalışma yoktur. Peygamberler ve Rasûller, dünyevi işleri ve geçimlerini sağlamak için çalışmalarının yanı sıra kavimleri arasında Allah’ın Şeriatını uygulamak için çalışmışlardır. Allah’ın izniyle yakında Nübüvvet metodu üzere Hilafet Devletinde İslam tam olarak uygulandığında, içtimai ve ekonomik koşullar çalışma ve büyümeye elverişli olacak, sömürü, vergi ve her türlü gasptan uzak olacaklardır. İnsanlar, iş bulamayanlara iş sağlayan, temel ihtiyaçlarını temin eden ve lükslerini elde etmelerine olanak sağlayan İslami değerler ve gerekli becerilerle donatılacaklardır. İslam’ın çalışma koşulları ve işçiler hakkındaki uygulamaları ve yaklaşımı, tüm dünyaya örnek olacak, dünyayı aydınlatacak ve kapitalist sömürü sahiplerinin zulmünü önleyecektir.

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ **“İşte Çalışanları bunun için çalışsın.”** [Saffat 61]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Ürdün Vilâyeti

Medya Bürosu

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com